

ความหวังพิเศษของบัฟดาตาคือลูกแต่ละคนให้พรและรับพร

วันนี้บัฟดาตาได้มองดูชุมนุมของจักรพรรดิที่ไร้กังวลทั้งหมดในทุกทิศทาง ชุมนุมที่สูงส่งนี้มีอยู่ในเวลานี้เท่านั้นของทั้งวงจร เพราะลูกอยู่ในความซาบซึ้งทางจิต ลูกจึงเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล เมื่อตื่นขึ้นมาในตอนเช้า ลูกก็ไร้กังวล ในขณะที่เดิน เคลื่อนไหว และทำการกระทำต่างๆ ลูกก็ไร้กังวล และเมื่อลูกนอนหลับ ลูกก็หลับในสภาพที่ไร้กังวล ลูกมีประสบการณ์กับสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ลูกไร้กังวลหรือไม่? ลูกกลายเป็นสิ่งนี้หรือกำลังกลายเป็นสิ่งนี้? ลูกกลายเป็นสิ่งนี้แล้วใช่หรือไม่? ลูกไร้กังวลและเป็นจักรพรรดิ ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล เป็นนายของตนเองที่ปกครองอวัยวะต่างๆของลูก นั่นคือ ลูกมีอำนาจในการปกครองตนเอง ดังนั้น ชุมนุมเช่นนี้จึงเป็นของลูกๆเท่านั้น ลูกมีความกังวลอะไรหรือไม่? มีความกังวลอะไรไหม? นั่นเป็นเพราะลูกได้มอบความกังวลทั้งหมดให้กับพ่อ ดังนั้นภาระทั้งหมดของลูกจึงถูกขจัดออกไปแล้วใช่หรือไม่? ความกังวลจบสิ้นลงแล้ว ลูกกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล และลูกกำลังสัมผัสกับชีวิตอันล้ำค่านี้ แสงแห่งความบริสุทธิ์ส่องประกายบนศีรษะของทุกคนโดยอัตโนมัติ มีมงกุฎแห่งแสงบนผู้ที่ไร้กังวล หากลูกกำลังกังวลเรื่องอะไรอยู่ หากลูกกำลังแบกภาระใดๆไว้กับตนเอง ลูกรู้หรือไม่ว่าจะอะไรปรากฏอยู่บนหัวของลูก? ตะกร้าแห่งภาระ (ตะกร้าของลูกหาบ) อยู่บนหัวของลูก ดังนั้น ลองคิดดู: นำทั้งมงกุฎและตะกร้ามาไว้ข้างหน้าลูก ลูกชอบอันไหน? ลูกชอบตะกร้าหรือมงกุฎแห่งแสง? ผู้เป็นครูพูดว่าลูกชอบอันไหน? ลูกชอบมงกุฎใช่หรือไม่? ลูกคือจักรพรรดิที่ปกครองอวัยวะทั้งหมดของร่างกายของลูก ความบริสุทธิ์ทำให้ลูกสวมมงกุฎแห่งแสงได้ และด้วยเหตุนี้จึงมีมงกุฎคู่ปรากฏอยู่ในอนุสรณ์ของภาพลักษณ์หรือสัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก ตั้งแต่ยุคทองแดง หลายคนกลายเป็นจักรพรรดิและหลายคนกลายเป็นราชา แต่ไม่มีใครสวมมงกุฎคู่ ไม่มีใครเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล เป็นนายของตนเอง เพราะพลังของความบริสุทธิ์ทำให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมายาและเอาชนะอวัยวะต่างๆของลูกได้ มันทำให้ลูกได้รับชัยชนะ สิ่งบ่งบอกของจักรพรรดิที่ไร้กังวลคือเขาพอใจในตนเองอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นพอใจด้วย ไม่มีการขาดการบรรลุผลใดๆที่จะทำให้เขาไม่พอใจ ที่ใดขาดการบรรลุผล ที่นั่นมีความไม่พอใจ ที่ใดมีการบรรลุผล ที่นั่นมีความพอใจ ลูกเคยเป็นเช่นนั้นหรือไม่? จงตรวจสอบตนเองว่า: นั่นเป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมดและพอใจอยู่เสมอหรือไม่? มีคำสรรเสริญว่า: ไม่มีอะไรขาดหายไปในโลกสมบัติที่มีค่า ไม่ใช่ของเทพ แต่เป็นของบราห์มิน ความพอใจเป็นเครื่องประดับของชีวิตอันสูงส่ง มันมีค่าอย่างมาก ดังนั้น ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจใช่หรือไม่?

บัฟดาตารู้สึกพอใจที่ได้เห็นลูกผู้เป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลเช่นนี้ ว่า จักรพรรดิที่ไร้กังวลของฉัน ว่า! ลูกมหัศจรรย์มากใช่หรือไม่? ผู้ที่ไร้กังวล ยกมือขึ้น! ลูกไร้กังวลไหม? ลูกไม่ต้องกังวลอะไรเลยใช่หรือไม่? มีความกังวลบ้างหรือไม่? ไม่เลย? นั่นเป็นสิ่งที่ดี วิธีที่จะกลับมาไร้กังวลนั้นง่ายมาก ไม่ยากเลย มีความแตกต่างเพียงแคตัวอักษรเดียวเท่านั้น มันง่ายมากตัวอักษรนั้นคือ: เปลี่ยนของฉัน (mera เมร่า) เป็นของท่าน (tera เตรา) มันไม่ใช่ของฉัน แต่เป็นของท่าน ดังนั้น เมื่อลูกเขียน "mera" และ "tera" ในภาษาฮินดีแล้ว ความแตกต่างก็จะเป็นเพียงแคตัวอักษร "m" และ "t" แต่มันก็ทำให้มีความแตกต่างกันมากเช่นนั้น ดังนั้น ลูกทุกคนที่พูดว่า "ของฉัน" หรือผู้ที่พูดว่า "ของท่าน" ลูกได้เปลี่ยนของฉันเป็นของท่านแล้วหรือยัง? หากลูกยังไม่ได้ทำสิ่งนี้ ก็จงทำ การพูดว่า "ของฉัน ของฉัน" หมายถึงการเป็นคนรับใช้ การไม่มีความสุข ลูกกลายเป็นคนรับใช้ของมายา และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นคนที่ไม่มีความสุข การไม่มีความสุขหมายถึงการกลายเป็นคนรับใช้ของมายา ดังนั้น ลูกเป็นผู้เอาชนะมายา ไม่ใช่คนรับใช้ของมายา เมื่อการไม่มีความสุขมาเยือน - และมันมาเยือนจริงๆ เพราะลูกเคยมีประสบการณ์ของการไม่มีความสุขมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิดแล้ว ลูกจึงได้ลี้มรสมัน ดังนั้น บางครั้งมันก็ปรากฏขึ้นมา ดังนั้นบัฟดาตาจึงกล่าวว่าอย่างไร? ว่าลูกๆแต่ละคนคือจักรพรรดิที่ไร้กังวล หากแม้กระทั่งตอนนี้ลูกได้เก็บความกังวลไว้ในมุมใดมุมหนึ่ง ก็จงละทิ้งมันไป เพราะเหตุใดลูกถึงเก็บภาระไว้กับตนเอง? เป็นเพราะลูกได้พัฒนานิสัยของการเก็บภาระไว้หรือไม่? เนื่องจากพ่อกำลังบอกลูกเรื่องนี้อยู่ ดังนั้น จงมอบภาระให้กับท่านและทำให้ตนเองเบาสบาย เป็นแสงและเบาสบาย (*double light*) การเป็นแสงและเบาสบายดีกว่าหรือการแบกภาระดีกว่า? ดังนั้น จงตรวจสอบตนเองอย่างระมัดระวัง เมื่อลูกตื่นขึ้นมาในเวลาอมฤต ให้ตรวจสอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งในจิตใต้สำนึกของลูกว่าลูกไม่มีการะใดในปัจุบันนี้ อย่าว่าแต่จิตใต้สำนึกเลย อย่าให้มีแม้กระทั่งประสบการณ์เกี่ยวกับภาระใดๆแม้ในความฝันของลูกด้วยซ้ำ ลูกชอบที่จะเป็นแสงและเบาสบายมากกว่าใช่หรือไม่? ดังนั้น บาบาก็ให้การบ้านนี้แก่ลูกโดยเฉพาะเพื่อตรวจสอบตนเองในเวลาอมฤต ลูกรู้วิธีที่จะตรวจสอบใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตาม พร้อมกับการตรวจสอบนั้น อย่าแค่ตรวจสอบ

เพียงอย่างเดียว แต่ต้องเปลี่ยนแปลงด้วย เปลี่ยน "ของฉัน" เป็น "ของท่าน" ของฉันของท่าน ดังนั้นตรวจสอบและเปลี่ยนแปลง เพราะอย่างที่บรรพชาได้บอกลูกข้าแล้วข้าเล่าว่า ให้มองทั้งเวลา (samay) และมองดูตัวลูกเอง (swayam) มองที่ความเร็วของเวลาและความเร็วของตัวลูกเอง แล้วภายหลังอย่ามาพูดว่าลูกไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเวลานั้นผ่านไปเร็วมาก ลูกบางคนคิดว่าแม้ว่าตอนนี้ความพยายามของพวกเขาจะหย่อนยานไปบ้างเล็กน้อยก็ตาม พวกเขาจะความพยายามอย่างรวดเร็วในตอนท้าย อย่างไรก็ตาม การฝึกฝนเป็นระยะเวลาที่ยาวนานนั้นจะเป็นประโยชน์ในตอนท้าย จงกลายเป็นจักรพรรดิและเห็นสิ่งนี้ ลูกบางคนได้กลายเป็นสิ่งนี้แล้ว และบางคนยังไม่ได้เป็น "เรากำลังก้าวไป เรากำลังทำอยู่ เราจะกลับมาสมบูรณ์..." เวลาที่ลูกต้องไม่กำลังเดินหรือกำลังทำ แต่กำลังโยยบิน เวลาที่ลูกต้องการความเร็วในการโยยบิน ลูกได้รับปีกแล้วใช่หรือไม่? ลูกได้รับปีกของความจริงจังและความกระตือรือร้น และความกล้าหาญ และลูกยังได้รับพรจากพ่ออีกด้วย ลูกจำพรนั้นได้ไหม? ลูกก้าวด้วยความกล้าหาญเพียงหนึ่งก้าว ลูกก็ได้รับความช่วยเหลือจากพ่อเป็นพันก้าว เพราะพ่อมีความรักต่อลูกๆอยู่ในหัวใจของท่าน ดังนั้น พ่อจึงไม่อาจทนเห็นลูกๆที่ท่านรักลำบากตรากตรำได้ จงหลุดหายไปในการรัก แล้วความลำบากตรากตรำของลูกก็จะจบสิ้นลง ลูกชอบการใช้ความพยายามหรือไม่? ลูกเหนื่อยแล้ว ลูกได้เร่ร่อนมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด และด้วยการเร่ร่อนและความลำบากตรากตรำ ลูกก็กลับมาเหนื่อยล้า และแล้วด้วยความรัก เพื่อที่จะหยุดการเร่ร่อนของลูก พ่อได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของบัลลังก์ทั้งสาม ลูกรู้จักบัลลังก์ทั้งสามนี้ ลูกไม่เพียงแต่รู้จักบัลลังก์เหล่านี้เท่านั้น แต่ลูกยังอยู่บนบัลลังก์เหล่านั้นอีกด้วย ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะของลูก ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบรรพชา และลูกจะนั่งบนบัลลังก์ที่สูงส่งในอนาคตของลูกเช่นกัน ดังนั้น บรรพชาจึงได้เห็นลูกๆของท่านทั้งหมดนั่งอยู่บนบัลลังก์ ลูกจะไม่สามารถสัมผัสบัลลังก์หัวใจเช่นนี้ได้ตลอดทั้งวงจร ลูกพันดาวาสติควาอย่างไร? ลูกเป็นจักรพรรดิหรือไม่? ลูกกำลังยกมือขึ้น อย่าปล่อยบัลลังก์ของลูก เมื่อลูกมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง นั้นหมายความว่าลูกก้าวลงไปในโคลน ร่างกายเหล่านี้ก็เป็นโคลนเช่นกัน ในขณะที่เมื่อลูกยังคงนั่งอยู่บนบัลลังก์ของลูก ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิ

บรรพชากำลังตรวจสอบสารทความพยายามของลูกๆทั้งหมด และดูว่าลูกแต่ละคนไปถึงไหนแล้วในทั้งสี่วิชา ดังนั้นบรรพชาจึงตรวจสอบสารทของลูกแต่ละคนเพื่อดูว่าลูกแต่ละคนได้สะสมสมบัติที่มีค่าที่บรรพชาได้ให้แก่ลูกมากน้อยเพียงใด ดังนั้นบรรพชาจึงตรวจสอบบัญชีการสะสมของลูก พ่อได้ให้สมบัติที่มีค่าที่เท่าเทียมกันกับลูกทุกคน ท่านได้ให้ในจำนวนที่เท่ากันกับทุกคน ท่านไม่ได้ให้ใครบางคนน้อยกว่าและให้คนอื่นมากกว่า อะไรที่บ่งบอกว่าลูกกำลังสะสมสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นอยู่? ลูกรู้เกี่ยวกับสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ใช่ไหม? สมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือสมบัติที่มีค่าของความคิดที่สูงส่ง ความคิดก็เป็นสมบัติที่มีค่าเช่นกัน ดังนั้น จึงเป็นสมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ในปัจจุบัน เพราะไม่ว่าลูกต้องการจะบรรลุสิ่งใด ไม่ว่าลูกปรารถนาที่จะได้รับพรใด มากเท่าที่ลูกต้องการยกระดับตนเองให้สูงส่ง ลูกก็สามารถทำสิ่งนั้นได้ในตอนนี้ หากไม่ใช่เวลานี้ ก็ไม่มีอีกแล้ว การสูญเสียสมบัติที่มีค่าของความคิดของลูกก็คือการสูญเสียการบรรลุผลของลูก ในทำนองเดียวกัน การเสียเวลาของลูกแม้แต่วินาทีเดียว หากไม่ได้ใช้ไปในทางที่มีค่า ลูกก็สูญเสียมากมาย พร้อมกันนั้นยังมีสมบัติที่มีค่าของความรู้ สมบัติที่มีค่าของคุณธรรม สมบัติที่มีค่าของพลัง และสมบัติที่มีค่าของพรจากทุกดวงวิญญาณและจากพระเจ้าด้วย สิ่งที่ยากที่สุดในความเพียรพยายามของลูกคือการให้พรและรับพร ให้ความสุขและรับความสุข อย่าก่อให้เกิดความทุกข์ และอย่าได้รับความทุกข์ อย่าคิดว่าลูกไม่ได้ก่อให้เกิดความทุกข์ เพราะถึงแม้ว่าลูกจะรับความทุกข์ ลูกก็จะไม่มีความสุขใช่หรือไม่? ดังนั้นจงให้ความปรารถนาดี ให้ความสุขและรับความสุข ลูกรู้วิธีให้ความปรารถนาดีไหม? ลูกรู้ไหม? ลูกรู้วิธีรับความปรารถนาดีนั้นด้วยหรือไม่? ผู้ที่รู้วิธีให้และรับความปรารถนาดี ยกมือขึ้น! อัจชะ ลูกทุกคนรู้หรือยัง? ลูกทุกคนรู้ อัจชะ ดับเบิลโฟเรนเนอร์รู้ไหม? ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีที่รู้วิธีให้และรับความปรารถนาดี ขอแสดงความยินดีกับทุกคน หากลูกรู้วิธีรับและให้ แล้วลูกยังต้องการอะไรอีก? ให้ความปรารถนาดีต่อไปและรับความปรารถนาดีต่อไป แล้วลูกจะกลับมาสมบูรณ์ ลูกจะอย่างไรถ้ามีคนส่งความปรารถนาร้ายมาให้ลูก? ลูกจะรับมันไหม? ถ้ามีคนส่งความปรารถนาร้ายมาให้ลูก ลูกจะอย่างไร? ลูกจะรับไว้ไหม? ลองคิดว่า ถ้าลูกรับความปรารถนาร้ายเหล่านั้นมา ลูกจะมีความสะอาดในตนเองไหม? ความปรารถนาร้ายเป็นสิ่งที่ไม่ดีใช่ไหม? ถ้าลูกรับมันไว้ในตนเอง ลูกก็จะไม่มีความสะอาดในตนเองอีกต่อไปใช่ไหม? ถ้ายังมีข้อบกพร่องแม้เพียงเล็กน้อย ลูกก็จะไม่สามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้ ถ้ามีคนให้สิ่งที่เสียกับลูก ลูกจะรับสิ่งนั้นไหม? ถ้ามีคนให้ผลไม้ที่สวยงามแต่เน่าเสียแก่ลูก ลูกจะรับมันไว้ไหม? ลูกจะรับหรือไม่? หรือลูกจะพูดว่า "มันดี และลูกก็ได้ให้มันไปแล้ว..." เมื่อใดก็ตามที่ใครก็ตามให้ความปรารถนาร้าย อย่าปล่อยให้จิตใจของลูกซึมซับสิ่งเหล่านั้น ลูกเข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นความปรารถนาร้าย ดังนั้นอย่ารับเอาความปรารถนาร้ายเหล่านั้นมาไว้ในตัวลูก มิฉะนั้น มันจะกลายเป็นข้อบกพร่อง ดังนั้นในปีนี้และอีกไม่กี่วันที่เหลือของปีเก่านี้ จงเก็บความคิดที่มุงมั่นไว้ในหัวใจของลูก แม้กระทั่งตอนนี้ หากมีความปรารถนาร้ายใดๆต่อใครอยู่ในจิตใจของลูกแล้วก็จงขจัดมันออกไป แล้วตั้งแต่พรุ่งนี้เป็นต้นไป ก็ให้พรและรับพรเท่านั้น ลูกเห็นด้วยกับสิ่งนี้หรือไม่? ลูกชอบสิ่งนี้หรือไม่? ลูกแค่ชอบสิ่งนี้หรือลูกจะทำสิ่งนี้

ด้วย? ลูกชอบสิ่งนี้ แต่สำหรับลูกที่คิดว่าลูกต้องทำสิ่งนี้ ที่ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ลูกก็ต้องทำสิ่งนี้ ยกมือขึ้น! ลูกต้องทำสิ่งนี้

ดวงวิญญาณที่รักและให้ความร่วมมือทุกคนที่มาในวันนี้ ยกมือขึ้น! ผู้ที่มาเป็นครั้งแรก อัจชะ ลูกทุกคนนั่งในแถวเดียวกัน บัพพาดาขอแสดงความยินดีกับดวงวิญญาณที่รักและให้ความร่วมมือทุกคนที่มา เพราะลูกให้ความร่วมมือ ลูกจึงมีความรักเช่นกัน อย่างไรก็ตาม วันนี้ลูกได้ก้าวไปอีกก้าวหนึ่งแล้วและได้มาถึงบ้านของพ่อ นั่นคือบ้านของลูก ดังนั้น ขอแสดงความยินดีที่ได้กลับมาบ้านแล้ว อัจชะ ลูกดวงวิญญาณที่รักและให้ความร่วมมือทุกคนที่มาคิดว่าจะให้พรและรับพรหรือไม่? ลูกกำลังพิจารณาสิ่งนี้อยู่หรือไม่? ลูกมีความกล้าหาญหรือไม่? ดวงวิญญาณที่รักและให้ความร่วมมือทุกคนที่จะรักษาความกล้าหาญและได้รับความช่วยเหลือ ยกมือขึ้นสูงๆ! อัจชะ แล้วลูกก็จะกลับมาสมบุรณ์พร้อมเช่นกัน ขอแสดงความยินดี หากลูกเป็นนักเรียนของพระเจ้าเป็นประจำสม่ำเสมอ ถึงแม้ว่าลูกจะมาพบบัพพาดาเป็นครั้งแรกในชีวิตบราห์มินนี้ และลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นบราห์มิน เป็นนักเรียนประจำสม่ำเสมอ หากลูกคิดว่าลูกต้องทำสิ่งนี้ก็ยกมือขึ้น! ลูกจะให้พรและรับพรไหม? ลูกจะทำสิ่งนี้หรือไม่? ลูกผู้เป็นครูกำลังยกมืออยู่หรือไม่? ผู้ที่นั่งอยู่ในเคบิน (ห้องเล็กๆ) เช่น ห้องควบคุมระบบไฟแสงเสียง, ห้องแปล) ไม่ได้ยกมือ พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังให้ความปรารถนาดีอยู่เสมอ เวลาลูกต้องทำสิ่งนี้ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น จงรักษาความกล้าหาญไว้ ให้มีความมุ่งมั่นนี้ หากเคยมีอิทธิพลของความปรารถนาร้ายเกิดขึ้น ก็ให้พรเพิ่มเป็นสิบเท่า แล้วจบสิ้นความปรารถนาร้ายนั้น ลดอิทธิพลของความปรารถนาร้ายหนึ่งอย่างด้วยความปรารถนาดีสิบเท่าแล้วลูกจะมีความกล้าหาญ เพราะสุดท้ายแล้ว ลูกก็คือผู้ที่จะต้องสูญเสีย คนอื่นที่ให้ความปรารถนาร้ายแล้วก็จากไป แต่ถ้าใครซึมซับความปรารถนาร้ายนั้นเข้าไป ใครที่จะสัมผัสกับความทุกข์? ผู้ที่รับหรือผู้ที่ให้? ผู้ที่ให้สัมผัสความทุกข์ แต่ผู้ที่รับจะสัมผัสกับความทุกข์มากกว่า ผู้ที่ให้คือผู้ที่ไม่ระมัดระวัง

วันนี้ บัพพาดาจะมาบอกลูกโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความปรารถนาในหัวใจของท่าน บัพพาดามีความปรารถนาอย่างหนึ่งต่อลูกแต่ละคนไม่ว่าจะมาจากแผ่นดินนี้หรือจากต่างแดน หรือแม้ว่าลูกจะเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือก็ตาม เพราะแม้แต่ดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือก็ได้รับการแนะนำแล้ว เมื่อลูกได้รับการแนะนำแล้ว ลูกควรสัมผัสกับการบรรลุผลบางอย่างผ่านการแนะนำนั้นด้วย ดังนั้น ความปรารถนาของบัพพาดาก็คือ ให้ลูกทุกคนให้พรต่อไปเรื่อยๆ สะสมในบัญชีพรของลูกไปเรื่อยๆ ให้มากเท่าที่ต้องการ เพราะไม่ว่าลูกจะเก็บรวบรวมและสะสมพรได้มากเพียงไรในเวลานี้ ลูกก็สามารถให้พรแก่ดวงวิญญาณได้มากเพียงนั้นเมื่อลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่เพียงแต่ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกต้องให้พร ลูกต้องให้พรแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาด้วย ดังนั้นลูกต้องสะสมสต็อกของพรให้มากมายเช่นนี้ ลูกเป็นลูกที่สูงส่งใช่หรือไม่? บัพพาดาเห็นลูกๆแต่ละคนว่าเป็นผู้ที่กลายเป็นราชา ลูกไม่ยิ่งหย่อนเลย อัจชะ

ความปรารถนาของบัพพาดาถูกขีดเส้นใต้ไว้หรือไม่? ผู้ที่ทำเช่นนั้นแล้ว ยกมือขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นว่าลูกได้ทำสิ่งนี้แล้ว อัจชะ ลูกจำได้ไหมว่าบัพพาดาให้ลูกทำการบ้านบางอย่างที่ต้องทำภายในหกเดือน? ลูกผู้เป็นครูจำได้ไหม? ปีใหม่กำลังจะเริ่มต้นในเร็ววัน ดังนั้นในเดือนนี้ บัพพาดาจะเห็นผลลัพธ์ของความคิดที่มุ่งมั่นของลูก การบ้านที่ต้องทำในหกเดือนนั้นแยกกัน แต่บาบาจะเห็นผลลัพธ์ของความคิดที่มุ่งมั่นนี้ในเวลาหนึ่งเดือน สิ่งนี้โอเคไหม? ผู้เป็นครูทั้งหลาย หนึ่งเดือนโอเคไหม? พันดาวาส โอเคไหม? อัจชะ ผู้ที่มามอบเป็นครั้งแรก ยกมือขึ้น! ดีมาก บัพพาดารักลูกใหม่เสมอ อย่างไรก็ตาม เช่นที่ไบโม่ใหม่บนต้นไม้เป็นที่รักของนกอย่างมาก ในทำนองเดียวกัน มายาก็รักลูกใหม่เป็นอย่างมากเช่นกัน ดังนั้น ลูกใหม่ทุกคน ให้ตรวจสอบความใหม่ของลูก: ฉันนำความใหม่ใดมาสู่ตนเองในวันนี้? คุณธรรมพิเศษใดหรือพลังพิเศษใดที่ฉันซึมซับเข้าไปในตนเองเป็นพิเศษในวันนี้? หากลูกตรวจสอบตนเองอยู่เรื่อยๆและทำให้ตนเองเข้มแข็งและเป็นผู้ใหญ่ในลักษณะนี้แล้ว ลูกก็จะอยู่อย่างปลอดภัย ลูกจะอยู่อย่างเป็นอมตะ ดังนั้น จงอยู่อย่างเป็นอมตะ เพราะลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่เป็นอมตะอย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกทั้งหมดผู้เป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลจากทุกทิศทาง ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดที่อยู่อย่างมีความซาบซึ้งทางจิตอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจังซึ่งเพิ่มบัญชีสะสมบัตติที่มีค่าของตนอย่างต่อเนื่อง ถึงลูกผู้รับใช้ที่สูงส่งซึ่งรับใช้ในทั้งสามวิธีในเวลาเดียวกัน รักและระลึกถึงจากบัพพาดา ความรักและระลึกถึงหลายๆล้านเท่า และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุและทำให้พลังทั้งหมดของลูกร่วมมือและทำงานภายใต้คำสั่งของลูก ผู้รับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือวัตถุธาตุ ลูกๆที่ได้รับพรของการเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุมีพลังทั้งหมดและวัตถุธาตุทำงานภายใต้คำสั่งของพวกเขาในฐานะผู้รับใช้ พวกเขาให้ความร่วมมือในทุกเวลาที่ต้องการ

อย่างไรก็ตาม หากแทนที่จะเป็นผู้เอาชนะวัตถุ ลุกกลับเสียเวลาของลูกไปกับการนอนหลับอย่างไม่ระมัดระวัง ไปกับความซาบซึ้งของการบรรลุผลเพียงชั่วคราว หรือกับความซาบซึ้งในการร่ำราของความคิดที่ไร้สาระ พลังของลูกก็จะไม่สามารถทำงานภายใต้คำสั่งของลูกได้ ดังนั้นก่อนอื่นต้องตรวจสอบพลังหลักก่อน นั่นคือ พลังในการคิด พลังในการตัดสินใจ และพลังของชั้นสสาร ทั้งสามสิ่งนี้อยู่ภายในคำสั่งหรือไม่?

คติพจน์: ร้องเพลงสรรเสริญบัพดาตาต่อไป แล้วลูกจะกลายเป็นตัวของคุณธรรม

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: อยู่อย่างมีชัยชนะด้วยสำนึก รูปรวมอย่างต่อเนื่อง

ความสำเร็จเป็นไปไม่ได้หากไม่มีงานรับใช้ในรูปแบบ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกไปที่ไหนสักแห่งเพื่อทำงานรับใช้ แล้วเมื่อลูกกลับมา ลูกบอกว่ามายามาแล้ว หรือที่ลูกมี "อารมณ์ไม่ดี" หรือที่ลูกมีอารมณ์ขุ่นมัวไม่พอใจ ดังนั้นขีดเส้นใต้เน้นย้ำสิ่งนี้: ความสำเร็จในงานรับใช้และการขยายตัวของงานรับใช้สำเร็จได้ด้วยงานรับใช้ในรูปแบบของตนเองกับผู้อื่น